

en grundig og velovervejet behandling, ikke vil kunne tilgodeses efterfølgende.

Herefter og på baggrund af de ovenfor citerede udtalelser i den juridiske litteratur om rækkevidden af det identitetskrav, der følger af grundlovens § 41, stk. 2, er justitsministeriet mest tilbøjelig til at antage, at ændringsforslaget savner den fornødne sammenhæng med det oprindelige lovforslag. Afgørelsen af, om ændringsforslaget skal afvises, træffes af folketingets formand eller folketinget, jfr. tingets forretningsorden §§ 4 og 23 samt bestemmelsen i § 16.

13. Sammenfattende er det justitsministeriets opfattelse, at gennemførelse af ændrings-

forslaget giver anledning til afgørende betænkeligheder. Justitsministeriet lægger herved navnlig vægt på ændringsforslagets uforenelighed med EF-retten og i hvert fald to danske love samt på de manglende muligheder for at overskue konsekvenserne af ændringsforslagets vedtagelse i forhold til anden danske lovgivning og dennes baggrund.

Hertil kommer de lovtekniske problemer, som lovforslaget rejser.

Justitsministeriet er endvidere mest tilbøjelig til at antage, at vedtagelsen af ændringsforslaget ikke vil være i overensstemmelse med det identitetskrav, der følger af grundlovens § 41, stk. 2.